

சிவமயம்.

ஆசாரக்கோவை.

மதுரையில்

சங்கமநாயகசான்றோரிலொருவராகிய

கயத்தூர்

பெருவாயின்முள்ளியாசிரியராவியற்றிய

மூலமும்,

நச்சினூர்க்கினியாராற்செய்த

பொழிப்புணையும்,

இவை

சுருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகளின்கட்டளையின்படி

உரைநூல்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

சுமாரர்

சொந்தலிங்கமுதலியாரவர்களால்,

பார்வையிடப்பட்டது

கருணைச்சாராத

வாங்கல்நிராக

முத்துக்குமாரபிள்ளையவர்களால்

வேண்டுகோளின்படி

திருப்பாங்குன்றர்

அருணாசலசரணர்

சுமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சாவூர்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சிபநதிரசராமரில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

இதன் விலை ரூ. 2.00

4488a

0,1B^{III}
e9

சிவமயம்.

நூலாசிரியர் சரித்திரமும் ஆசாரக் கோவை என்னும் நூற்பயனும்.

இந்நூலாசிரியர் மதுரையிற் சங்கமருவிய சான்றோரில் ஒருவராகிய பெருவாயின் முள்ளியார். இவரது நாடுமுதலியவற்றை உண்மையாய்த் துணிந்தறியத்தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருப்பினும், இந்நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில், “கயத்தூர்ப்பெருவாயின் முள்ளியென்பான்,, எனக்கூறப் பட்டிருத்தலால், இவரது ஊர் கயத்தூர் என்பது, பெயர் முள்ளியார் என்பதும் விளங்குகின்றது. கயத்தூர் என்பது சோழநாட்டைச் சார்ந்த நன்னிலம் என்னும் ஊருக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. “ஆரேயின் முன்று மழித் தானடியேந்தி” என்று இவர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் தெய்வவணக்கம் கூறினமையால் இவரது சமயம் சைவம் என்று விளங்குகின்றது. இந்நூல் சங்கமருவிய நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியவற்றோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்ட * பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் சேர்ந்ததாய், மதுரைக்கடைச்சங்கப் புலவர்களால் நன்குமகித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொன்றாகலாலும், இந்நூலினின்றும் “அரசன் உவாந்தியான்” என்ற செய்யுள் சிறுபுணற்றுப்படையிலும், “வைகறையாமம்” என்ற செய்யுள் மதுரைக்காஞ்சியிலும் ஆசிரியர் நச்சினுனியார் எடுத்தாண்டமையாலும், இந்நூல் அவரிருந்த காலத்துக்கு முற்பட்டதென்று புலப்படுகின்றது. இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு இவரிருந்த காலம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இவர்காலத்தில் இருந்த புலவர்கள் திருவள்ளுவமாலையில் உள்ள நக்கீரர் முதலிய நாற்பத்தொன்பதின் மரோயாம். ஆயின் இப்படிப்பட்ட சிறந்த நூலை இயற்றின இவர் மேற்சொல்லப்பட்ட நாற்பத்தொன்பதின் மருள் ஒருவரென்று அறியக்கூடாமையால் இவர் அவர்களிருந்த சங்கத்தில் இருந்தவர் அல்லர் என்று தோன்றுமாயினும், அக்காலத்திவீ தமிழ் ஆராய்ச்சியில் வல்லவராய் நூலியற்றினோர் அந்த நாற்பத்தொன்பதின் மரோபன்றிவேறு பலபுலவர்களும் நூல்களை இயற்றி அந்தச்சங்கத்தார் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினதாகத் தெரியவருகின்றமையால் இந்நூலாசிரியரும் அந்தச் சங்கத்தாரொழிந்த வேறு பலபுலவருள் ஒருவராயிருக்கலாம். இந்நூலும் கூறப்படுவனவாகிய பொருள்கள் யாவையெனின்? உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலிய நத்திய கருமம் நடத்தும் வழியும், அரசன், தந்தைதாய், மந்தோர், தலநடு, போதநாசிரியன் முதலிய பெரி

நூற்பயன்.

யோரிடத்தில் ஒழுக்கவேண்டிய ஒழுக்கமும், இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்து
ம் விதமுதலிய விதியும், புலை, கோலை, களவு, பொய் சொல்லுதல்,
தீமைசெய்தல், சிற்றினம், முதலியவற்றைக் கடிதலாகிய விலக்கும் ஆகிய
பலவகை நீதிகளேயாம். இந்த விதிவிலக்குகளோடு கூடிய நீதிகளைக் கடை
ப்பிடித்தொழுதுதலால் உண்டாகும் பயன் என்னையெனின்? சரீர ஆரோக்கி
யம், செல்வம், புகழ் முதலியவற்றால் வரும் இம்மையின்பழம், அரமகளிர்,
சுகாதுபவம் முதலிய மறுமையின்பழமேயாம். இந்நூலிற் கூறப்பட்ட நீதி
கள் மனுநூல், திருக்குறள், நாலடியார், முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட
நீதிகளை பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பதனாலும், நல்லொழுக்கத்தைச் சிறப்புவகை
யால் உணர்த்துகின்றதனாலும், இவற்றுள் சில நீதிகள் இக்காலத்தில் பெரும்
பயன்தராவாயினும் இந்நூல் சங்கத்தாரால் நன்குமதிக்கப்பட்ட செந்தமிழ்
நூலாதலாலும், அநேக வருடங்களுக்குமுன்பு நமது தேசத்திலிருந்த ஆசாரம்
இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்து கொள்வதற்கேற்ற கருவியாயிருத்தலாலும்,
பத்துப்பாட்டு முதலிய அரியநூல்களுக்கு உரையிட்ட சிறந்த புலவர்களால்
மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டதனாலும், இம்மையின்பத்தைத்தரும் சில
யுக்தி விஷேஷங்களையும், உடம்புக்கு இதந்தைச்செய்கின்ற நெறியையும் நன்கு
விளக்குவதனாலும் எல்லாநூலும் விரும்பத் தகுந்தனவே யென்பதற்கு ஐய
மின்று (இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம்) திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி
கோவிலில் ஷையூர் இராமலிங்க சரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திரக்
கட்டளைக்கி உபயோகிக்கப்பட்டது.

* நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணைமுப்

பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாழவ

மின்னிலை சொல்காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே

கைநிலைய வாங்கிழ்க் கணக்கு.

நாலடியார்.

நான்மணிக்கடிகை.

இன்னாற்பது.

இனியவைநாற்பது.

கார் நாற்பது.

களவழி நாற்பது.

ஐந்திணையம்பது.

ஐந்திணை யெழுபது.

திணைமொழியைம்பது

திணைமலை நூற்றைம்பது

திருக்குறள்.

ம.

ஆசாரக்கோவை.

பழமொழி.

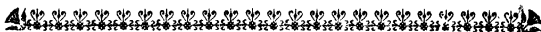
சிறுபஞ்சமூலம்.

முதுமொழிக்காஞ்சி.

வலாதி.

கைநிலை.

இத்துடன் அச்சிடப்படும் புத்தகம் திருவாணைக்காப் புரா
மும் திருவிடைமருதூர் உலாவும்.

ஆசா ர க் கோ வை

ஆசாரம் என்பது ஒழுக்கம்-அதாவது-அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரம் சரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கு ஒதிய அறங்களின் வருவாது ஒழுகுதல்-கோவை, கோத்தமாவை.

தம்சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆரெயின் மூன்றுமழித்தானடியேத்தி
யாரிடத்துத்தானறிந்தமாத்கிரையானோசாரம்
யாருமறியவறையமற்றவற்றை
யாசாரக்கோவையெனத்தொகுத்தான் றீராத்
திருவாயிலாயதிரல்வண்கயத்தூர்ப் *
பெருவாயின் முள்ளியென்பான்.

(இ-ள்.) பகைவரால் அழித்தற்கரிய மும்மதில்களையும் நகைத்து அழித்தவனாகிய சிவபெருமானது திருவடியைத்துதித்து இருடிகளாற் செய்யப்பட்டநூல்களில் தான் அறிந்த அளவினால் ஆசாரத்தையாவருமுணர்ந்தொழுக தருமமாகிய அந்த ஆசாரத்தினியல்புகளை ஆசாரக்கோவையென்று சொல்லும் படிதிரட்டினான் அவன்யாவன் எனின்திருமகளுக்கு நீங்காதவாயிலாகிய வலியமைந்த* வண்கயத்தூர் வாழ்பவனாகிய பெருவாயின் முள்ளியென்பவன். (எ-று.) * வெண்கயத்தூர் என்றும் பாடம்.

நூல்.

நன்றியறிதல்பொறையுடைமையின்சொல்லோ
முன்னாதவெவ்வுயிர்க்குஞ்செய்யாமகல்வியோ
டொப்புரவாற்றவறிதலறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடுநட்டலிவையெட்டுஞ்
சொல்லியவாசாரவித்து.

(இ-ள்.)- தனக்குப்பிறர் செய்தநன்மையை அறிதலும் தனக்குப் பிறர் செய்ததீமையைப் பொறுத்தலும் இன்சொல்லுடி எல்லாவுயிர்களுக்கும் துன்பம் செய்யாமையும் கல்வியும் ஒப்புரவையிக அறிதலும் அறிவுடைமையும் நல்லினத்தாரோடு நட்டலும் ஆகிய இவ்வெட்டுவகையும் மேலோரால்சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்களுக்குக்காரணமாம். (எ-று.) (3)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

ஈழிறப்புநெடுவாழ்க்கைசெல்வம்வனப்பு
நிலக்கிழமைமீக்கூற்றங்கல்விநோயின்மை
யிலக்கணத்தாள்வெட்டுமெய்துபவென்று
மொழுக்கம்பிழையாதவர்.

(இ-ள்.) எந்நாளும் ஆசாரத்தில் தவராதவர்கள் நற்குடியிற் பிறத்தல்
தீர்க்காயுள் செல்வமுடைமை அழகுடைமை நிலவுரிமை சொற்செல்வு கல்வி
பிணியின்மை இந்த எட்டையும் அவற்றின் இலக்கணத்துடன் அடைவார்கள்
என்பதாம் எ-று. (உ)

தக்கிணைவேள் விதவங்கல்வியிந்நான்கு
முப்பாலொழுக்கினற்காத்துய்க்கவுய்யாக்கா
லெப்பா லுமாகாகெடும்.

(இ-ள்.) பெரியோருக்கு தக்கிணைகொடுத்தலும் யாகஞ்செய்தலும் தவ
ம்செய்தலும் கல்வியும் ஆகிய இந்தநான்கினையும் மூவகையாகிய விதியினால்
ஒருவன் பாதுபாத்து நடத்துக நடத்தாவிடத்து எவ்வுலகத்தினும் தனக்குப்
பயன்தராதனவாகி இந்நான்கும்கெடும், எ-று. முப்பால், என்பது அறப்பால்,
பொருட்பால் இன்பப்பால் (ங)

வைகறையாமந்துயிலெழுந்துதான்செய்யு
கல்வறமுமொண்பொருளுஞ்சிந்தித்துவாய்வதிற
றந்தையுந்தாயுந்தொழுதெழுகவென்பதே
முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ள்.) வைகறையாகியபின் யாமத்தில் நீத்தினாவிட்டெழுந்து தான்
செய்யவேண்டிய கல்வதருமத்தையும் அழகாகியபொருள் வருவாயாகிய காரி
யத்தையும் மனதில் ஆலோசித்து தந்தையையும் தாயையும் வணங்கி வாப்ப்
பானகாரியத்தில் முயலுக என்று சொல்லப்படுகதே முன்னோர் சொல்லிய
முறைமையாம் எ-று. (ச)

எச்சிலார் தீண்டார்பசுப்பார்ப்பார் தீத்தேவ
ருச்சந்தலையோடிவையென்பயாவருந்
நீடபததாறநீண்டாப்பொருள்.

(இ-ள்.) பசுவும் பார்ப்பாரும் நெருப்பும் தேவர்களும் உச்சந்தலையு
மாகிய இவைகள் எல்லாரும் எச்சிலோடுகூடிய சம்பந்தத்தால் தீண்டப்படாத
பொருள்கள் என்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர் ஆதலால் எச்சிலையுடைய
ராய் பசு முதலியவற்றை ஒருவருந்தீண்டார் (எ-று.) திட்டம், எச்சில். (ரு)

எச்சிலார்நோக்கார்புலையின்கணையநாயி
றத்தகவீழ்மீனோடிவவைந்துந்தெற்றென
நன்கறிவாரநாளும்வினாந்து.

(இ-ள்.) அறிவுதெளிவாக நூல்களிற்சொல்லப்படும் நற்பொருளையறிபவர் புலையும் சந்திரனும் நாயும் சூரியனும் அந்தத்தகுதியாகிய வீழ்மீனும் என்கின்ற இந்த ஐந்தினையும் எந்நாளும் அவசரப்பட்டு எச்சிலுடையவராய் பார்க்கமாட்டார்களென்பதாம் என்று. வீழ்மீன்? எரி நட்சத்திரம். (சு)

நாளந்திகோறின் நுகண்கழீஇத்தயவததைத
தானறியுமாற்றற்றொழுதெழுக்கவல்கங்கி
நின்றுதொழுதல்பழி.

(இ-ள்.) சிறுகாலையில் கோல்கழத்துப் பல்விளங்கிக் கண்களோக்கழுவி கடவுளைத்தான் அறிந்தவழியால் வணங்கிப்பின்பு ஒருகருமத்தில் முயலுக மாலைப்பொழுதில் தான்வணங்குந் தெய்வத்தை நின்றுவணங்குதல் சூற்ற மாம் ஆதலால் இருந்து தொழவேண்டும் என்பதாம் என்று. (எ)

உடுத்தலாவீராடாரொன்றுதித்துண்ணு
ருடுத்தாடைரீருட்பிழியார்விழுத்தக்கா
ரொன்றுதித்தென்றமவைபுகாரொன்பதே
முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அறிஞர் ஆடையுடுத்தலலது நீராடமாட்டார் ஒற்றை ஆடையையுடுத்துப்பிழியார் தாம்உடுத்த ஆடையை நீரின்கண் பிழியமாட்டார் எந்நாளும் ஒற்றை ஆடையையுடுத்து சபையிடுபுகமாட்டார் என்று சொல்லப்படுவது முன்னோர் சொல்லிய நூற்றுணர்புகள் என்பதாம் என்று. (அ)

நீருணிமுற்புரிந்துநோக்கார்நிலமிராக்
நீரூரிராமமுஞ்சேராநிரெனினு
✓நீர்த்தொடாதெண்ணெயுரையாருரைத்தபி
நீர்த்தொடார்நோக்கார்புலை.

(இ-ள்.) நீரில் தமதுசாயையை விரும்பிப்பாரார் இருந்து நிலத்தைக் கீரூர் இராப்பொழுதில் ஒருமரத்தையும் அணுகார் பிணியநீலத் துன்பமாயி ழுணம் நீரைத்தொடாமல் எண்ணெய் உடம்பிற்றேய்த்துக்கொள்ளார் தேய்த் துக்கொண்டபிறகு தம்உடம்பின்மீது நீர்தெளித்துக்கொள்ளாமல் புலையினைப் பார்க்கமாட்டார் அறிவுடையோர் என்பதாம் என்று. (க)

நீராமம்போழ்தினெறிப்பட்டாரொன்றான்
நீந்தாருமியார்தினையார்வினையாடார்
காய்த்தெனினுந்தலையொழிந்தாடாரோ
யாய்த்தவறிவினவர்.

(இ-ள்.) நன்னெறிக்கண் தங்கினவராய் நூல்களையாமற அறிவினை யுடையோர் எந்நாளும் நீராடுங்காலத்தில் அந்த நீரில்நீந்தமாட்டார் உமியமாட்டார் நீரைக்குடைந்து கிளக்கமாட்டார் வினையாடமாட்டார் எண்ணெய்ப்பெறு துதலாகாய்த்தாயினும் தலையொழிய நீராடமாட்டார் என்பதாம் என்று. (ங)

ஆசா ரக்கோவை மூலமும்-உளாயும்.

ஊழல்தம்பார்ப்பாற்பசுத்திங்கனாயிற்று
தம்பூதமென்னாதிசூழ்வானேற்றன்மெய்க்க
ணைம்பூதமன்தேகெடும்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களையும் பார்ப்பானையும் பசுக்களையும் சந்திரனையும் சூரியனையும் தன்னினும் பரிசுத்தமானவைகளு என்று கருதாமல் ஒருவர் இகழ்வானாயின் தண்டமப்பிவான் பஞ்சபூதங்களும் இகழ்ந்த அன்றே அழி. தொழியும் என்பதாம் - ஏறு. உ (மக

அரசனுவாத்தியான் றாய் தந்தைதம்மு
 னிகரில் குரவரிவரிவரைத்
 தேவரைப் போலத் தொழுதெழு கவென்பதே
 யாவருங்கண்டநெறி.

(இன்) அரசனும் உவாத்தியாயனும் தாயும் தந்தையும் தமையனும் ஆகிய இவர்கள் ஒப்பில்லாத குரவர்களாவார்கள் இவர்களை தேவனாத்தொழுதெழுந்தபோல தொழுதெழுதவென்பதே நல்லோர் எல்லாரும் சொல்லிய நெறியாம் எ-று. (யுஉ)

குரவருநாயிகன் துசெய்யார்வீரதங்
குறையுடையார் தீரமறவார் நிறையுவா
மெல்கோ வந் தின் னர்மரங்குறையா ளென ப்தே
கலலறிவாளா துண்பு.

(இ ள்) புத்திமாண்கள் மேற்கூறப்பட்ட குரவாசொல்லக்கடந்து ஒரு காரியத்தையும் செய்யமாட்டார் முடியாதுகிடந்த குறைவிரதமுடையார் மிஷும் அதனைமறந்தொழிகமாட்டார் சத்திரன் நிறைந்த உவாவின்சண் மெல்லுத்தற்குரிய கொம்பையும் மெல்லார் பல்லித்துடைப்பதும் செய்யார் அந்த உவாவின்சண் மாங்கனையும் குறைக்கமாட்டார் என்றுசொல்லப்படுவதே நல்லறவுடையோரதுநீச்சமும் என்று.

நீராழிக்கூல்கழுவிவாய்ப்புகிமண்டலஞ்செய்து
 துண்டாரோயுண்டாரொனப்படுவாரல்லாதா
 ருண்டார்போல்வாய்ப்சிச்செல்வரதுவெடுத்துக்
 கொண்டாரரக்கர்குறித்து.

(இ-ள்.) குளித்துக்காலக் கழுவி வாயைப்பூசி உண்ணுமிடத்தை மண்டலஞ்செய்துதின்பு உணவையுண்டவரோ உண்டானொன்று சொல்லப்படுவாடோப்படிச்செய்யாமல் உண்டவர் விதிப்படி உண்பவரைப்போல வாய்க்கழுவிடப்போகின்றவருளை அரக்கரானவர் குறித்து எடுத்துக்கொள்வார் என்பதாம்.

காலினீர்நீங்காமையுண்டிடுகபள்ளியு
மீரம்புலராமையேற்றக்கவென்பதே
பேரறிவாளர் துணிவு.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) கழுவின் நீர் காலினின்று நீங்குமுன்னோ உண்ணத்தொடங்குத பாயலின் கண்ணும் கரல் கழுவின் ஈரம்புலராமல் ஏறுதொழிக என்று சொல்லப்படுவதே பேரறிவினையுடையவரது துணிவாம் ஏ-று. (100)

உண்ணுங்காணோக்குந்திசைகிழ்க்குக்கண்ணமர்ந்து
துங்கான் றுளங்காமைநன்கிரீஇயாண்டும்
பிரிதியா துநோக்கா னுரையான் றொழுதுகொண்

(இ-ள்.) உண்ணும்போது நோக்குதற்குரிய திசை கிழத்திசையாகும் அவ்வாறு கிழத்திசைநோக்கியிருப்பினும் கண்ணமர்ந்து துங்காதவனும் புடை பெயராமல் திரமாயிருந்து எவ்விடத்தும் பிரிதொன்றைச் சிறிதும் நோக்காத வனும் பேசாதவனும் உண்ணுகின்ற உணவை வணங்கி கையாலெடுத்து சிந்தாமல் நன்றுய்க்க, ஏ-று. (101)

விருந்தினர் மூத்தோர்பசுசிறைபிள்ளை
யிவர்க்குண்கொடுத்தல்லா லுண்ணோயென்று
மொழக்கம்பிழையாதவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர்கள் விருந்தினரும் மிக மூத்தோரும் பசுக்களும் சிறைபட்டவர்களும் பிள்ளைகளும் ஆகிய இவர்களுக்கு உணவுகொடுத்தல்லவது தாம் உண்ணமாட்டார், ஏ-று. (102)

ஒழிந்திசையும்வழிமுறையானல்ல
முகட்டுவழியுண்புகழ்தாரிகழந்தார்
முகட்டுவழிகட்டிற்பாடு.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன கிழக்கு முகமாய் வந்து உண்ணத்தடைகேரிட்டநெறிமுறையில் அந்தக் கிழத்திசை ஒழிந்த மற்ற திசைகளும் விருந்துண்ணுதலுக்கு நன்மையுடையனவாம். வாயிலினோ யிருந்து உண்ணாநிலை நன்றென்று அறிஞர் புகழந்தார்கள் முகட்டின் நேராக கட்டிவிட்டு அதிற்படுத்தலை நன்மையன்றென்று இகழ்தார்கள் என்பதாம், ஏ-று. (103)

✓கிடந்துண்ணின் றுண்ணர்வெள்ளி டையமுண்ணர்
சிறந்துமிகவுண்ணர்கட்டின்மேலுண்ண
நிறங்கொண் றுந்கின்னற்கநின்று.

(இ-ள்.) படித்துண்ணலாகாது நின்றுண்ணலாகாது வெளியிடத்திருந்தும் உண்ணலாகாது விரும்பி மிக உண்ணலாகாது நெறியைக்கடந்து மிக ஒன்றையும் நின்று தின்னலாகாது, ஏ-று. (104)

முன்றுவ்வார்முன்னெழார்மீக்கூறுருணின்க
ணென்பெயினுமாற்றவலமிரார்தமமிட
பெரியார்சிரவிரந்தக்கால்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) தம்மினும் பெரியோரது பங்கியல் இருந்தால் அப்பெரியோர் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணர் அவாகரு முன்னே எழுந்திரார் சொற் செலவு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (உரு)

கைப்பனவெல்லாங்குடை லீலதித்திப்ப
மெச்சு ம்வகையாலொழிந்தவிடையாகத்
துயக்கமுறைவகையா லூண்.

(இ-ள்.) கைக்கும் கறியெல்லாம் முடிவின் கண்ணாகவும் தித்திக்கும் கறியெல்லாம் முதலாகவும் ஒழிந்த சுவையுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவும் புகழும் வகையினாலும் முறையின் வலியினாலும் உணவையுண்க, எ-று. கைப்பு, என்பது கசப்பு (உரு)

முதியவரைப்பக்கத்துலையார்வீதிமுறையா
லுண்பவற்றுளெல்லாஞ்சிறியகடைப்பிடித்
தன்பிறற்றிப்பாமையாசார நீங்காமை
பண்பினுல்க்கல்கலம்.

(இ-ள்.) தம்மினும் மூத்தானா உண்ணும்பொழுது தம்பக்கத்து லைத் துண்ணர் சாத்திரவீதியின் முறைமையால் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவுற்றுள் ளும் சிறிய கலங்களை உறதியாய்ப் பிடித்துக்கைக்கொண்டு அன்பில் பிழை யாத வகையும் ஒழுக்கத்தில் நீங்காத வகையும் உண்டமைந்தால் உள்ள கலங் களை முறையாக நீக்குக என்பதாம், எ-று. (உஉ)

இழியாமென்ன குமிழந்தெச்சிலறவா
யடிபாமிநன்குதுடைத்துவடிவுடைத்தா
முக்காற்குடித்தித்துடைத்துமுகத்துறுப்
பொதவகையால்வீர லுறுத்திவாய்ப்புதன்
மிக்கவாகண்டநெறி.

(இ-ள்.) வாயிற் கொண்ட நீர் உள்ளே புகாமல் நன்றும் உயிந்து உண் எச்சில் போகும்படி வாயை வாயின் அடியோடு நன்றாகத்துடைத்து அழ குடைத்தாக மூன்றுகரம் நீர் குடித்துத் துடைத்து முகத்திலுள்ள அலுவலங் களை அவற்றிற்குப் பொருந்தும் வித்தால் விரல்களாற் பரிசித்து வாய்ப்புவு கல் வாய்ப்புகம் வழியிற் சிறந்தவர் சொல்லிய நெறியாம், எ-று. (உஉ)

இருகையாற்றண்ணீர்ப்ருகாரொருகையாற்
கொள்ளார் கொடாஅர்குரவர்க்கிருகை
சொறியாருடம்புமடித்து.

(இ-ள்.) இரண்டு கைகளாலும் முகந்தும் ஏற்றும் தண்ணீர் குடியார் குரவாற் கொடுப்பவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார் அவர்க்குத் தாம் ஒரு கையால் கொடார் உடம்பைத் தீண்டி இரண்டு கைகளாலும் சொறியார் எ-று.

சூரர்க்கோவை மூலமும்-உரையும்

**அந்திப்பொழுதுகிடவார்நடவாரே
யுண்ணாவெகுளார்விளக்கிகழார்முன்னந்தி
யல்குண்டடங்கல்வழி.**

(இ-ள்.) மாலைக்காலத்தில் படுத்துக்கொள்ளார் நடத்தலும் செய்யார் ஒருவரையும் கோவியார் மாலையின் முற்பங்கின்விளக்கை இகழாது ஏற்றுவார் அந்திப்பொழுதில் உண்ணாதவராய் இரவில் உண்டு புறத்திற் போகாமல் ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருத்தல் நன்றியாம், எ-று. (உடுரு)

கிடக்குங்காற்கைகூப்பித்தெய்வந்தொழுது
✓வடக்கொடுகோணந்கலைச்செய்யார்மீக்கோ
ருடற்கொடுத்துச்சேர்நல்வழி.

(இ-ள்.) படுக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூவித்தொழுது வடக்கையிலும் மலையில் கிணையிலும் தலைவைக்காமல் மேற்போர்வை யொன்றை உடம்பின் கண வகாயத்து கிடத்தல் நன்னெறி யென்பதாம், எ-று. (உடுசு)

இருதேவர்பார்ப்பாரிடைபோகார் தும்மினு
மிக்கார்வழுத்திறொழுதெழுகவொப்பார்க
ருடன்செல்லலுள்ளமுவந்து.

(இ-ள்.) இருதேவர் நடுவிலும் பலபார்ப்பார் நடுவிலும் ஊடறுத்துப் போகார் தும்மின பொழுதிலும் பெரியோர் வாழ்த்தினால் தொழுதுகொண்டே செல்க தம்மொடு சமானமானவர்க்கு தம்மனமகிழ்ந்து நேரோ செல்க என்பதாம், எ-று. (உடுஈ)

புற்பைங்குடமாப்பிசுடலைவழிதீர்த்தத்
தேவருலகிழலானலைவெண்பலியென்
றீரைந்தின்கண்ணுமுமிழ்வோடிருபுலனுஞ்
சோராருணர்வுடையார்.

(இ-ள்.) புல் பயிர் கோமயம் மயானம் வழிமார்க்கம் தண்ணீர் கோவில் மரநிலம் பசு நீற்குமிடம் சாம்பல் என்று சொல்லப்பட்ட இப்பத்திடத்தும் உமிழ்நீரோடு மூத்திர புரிடங்களையும் அறிவுடையோர் சோரவிடார் என்பதாம், எ-று. புரிடம் என்பது, மலம். (உடுஅ)

பகற்மெற்குநோக்காரிராவடக்குநோக்கார்
பகற்பெய்யார் தீயினுணர்.

(இ-ள்.) பகற்காலத்தில் தெற்கு நோக்கியிருந்து மலசலங்கழித்தலும் இராக்காலத்தில் வடக்கு நோக்கியிருந்து கழித்தலும் பகற்காலத்தில் நெருப்பின்மேல் நீரைப்பெய்தலும் அறிவுடையோருக்கு இயலாது என்பதாம், எ-று. (உடுக)

நடைவரவுநீரகத்துநின்றவாய்ப்பூசார்
வழிநிலைநீருள்ளும்பூசார்மணத்தால்
வரைந்துகொண்டல்லதுபூசார்கலத்தினாற்
பெய்ப்பூச்சுச்சீராதெனின்.

(இ-ள்.) ஒடுகின்ற நீரில் நிற்குகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வாயைக் கழுவார் ஒடும் நீர் பெரு இடத்தில் நிலை நீரினும் அவ்வாறே வாய் கழுவார் கலத்தால் சிலர் வார்க்கவாயலம்புதல் முடியாதாயின் மனத்தினால் சிலர் நீர்வார் ப்பதாகப்பாவித்துக்கொண்டு வாயலம்பவேண்டும் என்பதாம், எ-று. (ஙஉ)

பிறர்மனை புகளா துதுகொலையோ
டறனறிந்தாரிவ்வைந்துநோக்கார் - திறனிலொன்
றெள்ளப்படுவதூஉமன்றிரயத்துச்
செல்வழியுய்த்துதிதலால்

(இ-ள்.) பிறர் மனைநோக்குதல் முதலியவற்றை ஒருவர்செய்தால் அவர் நற்குணமில்லொன்று பலரால் இகழப்படுதலேயன்றி நரகத்தில் செல்லும்நெறியின் கண் செலுத்துதலால் பிறர் மனையாளும் கள்ளும் களவும் சூதும் கொலையும் ஆகிய இவ்வவைத்தினையும் தரும் மார்க்கத்தை யறிந்தவர் மனத்தால் நினைத்தலும் செய்யான்பதாம், எ-று. (ஙக)

பொய்குறவையெளவலமுக்காறிவைநான்கு
மையந்தீர்காட்சியார்சுந்தியார்சுந்திப்பி
னையம்புகுவித்தருநிரயத்துய்த்திடுந்
தெய்வமுஞ்செற்றுவிடும்.

(இ-ள்.) பொய்யும் கோளும் பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையும் பிறர் ஆக்கத்தில் பொருளையும் ஆகிய இந்நான்கினையும் சந்தேகம் நீங்கின அறிவினையுடையார் நினைப்பாராயின் அவரை பிச்சைபுகுவித்து அரியநரகத்தில் செலுத்திவிடும் தெய்வமும் கெடுத்துவிடும் என்பதாம், எ-று. (ஙஉ)

தமக்கென்றுவையெற்றார்தம்பொருட்டுண்கொள்ளா
ரடுக்களையெச்சிப்படாஅர்மனைப்பவி
பூட்டினமைகண்டென்களுண்.

(இ-ள்.) தமக்கென்று உலவையார் தெய்வத்தின் பொருட்டன்றித் தம்பொருட்டு ஒருயினாக்கொன்று அதன் தசையைக் கொள்ளார், மடைபயிர் எரியை எச்சிலாக்கார், மனைவாழ்க தெய்வங்களுக்குப் பவியுண்பித்தமையை அறிந்து பிறகு தாம் உணவையுண்கண்களும் என்பதாம், எ-று. ஆதலால் முதலியோர்க்கென்று உலவைவத்தல் அறநெறியாதலால் தமக்கென்று உலவென்றார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உனாயும்.

உயர்ந்ததின்மேலிராருள்ளழிவுசெய்யா
நிமந்தின்னாசெய்தக்கடைத் துங்குரவ
நிளங்கிளைஞனண்ணுமிடத்து.

(இ-ள்.) தமக்கு இனைய சுற்றத்தார் உண்ணுங்காலத்தில் பெரியோர் உயர்ந்தபீடத்தின்மேல் இரார் அக்கிளைகள் முறைமை கடந்து குற்றத்தை செய்தபோதும் அவர் மனம் வருந்துவனவற்றையும் செய்யார் என்பதாம், எ-று. (௩௪)

கண்மண்சில்லகண ணாடார் காலோடுகாற்றையார்
புண்ணையமாய்தலையாறுறுப்புறுத்த

(இ-ள்.) துட்பமாகிய தூலறிவினையுடையவர் ஒருவன் கண்ணுக்கு மருந்து ஊட்டின கோலக்கொண்டு தம் கண்ணுக்கு மருந்துட்டார், தமது ஒரு காலாலே மற்றொரு கோலத்தேயார், புண்ணியமாகிய பொருள்களை தலையிலும் கண்ணுமுதலிய உறுப்புகளிலும் ஒற்றிக்கொள்க என்பதாம், எ-று. (௩௫)

நாழிமணைமேலிரியார்மணை கவிழார்
கோடிக்கடையுள்விரியார்தடைத்தலை
யோராதுகட்டிப்படா அந்நியாதார்
பிடல்.

(இ-ள்.) நாழியை மணையின்மேல் வையார் மணையைக் கவிழ்த்து வை யார், தலைவாயிலில் கோடியாடையைப் பிரித்துவிரியார். ஆராயாமல் தலைவாயிலில் கட்டிவிட்டுப்படுக்கார் தம்மையறியாதவர்க்கெதிரில் நீல்லாது ஒழிக என்பதாம், எ-று. (௩௬)

துடைப்பந்துகட்காடுபுல்லி கழ்ச்செத்தல்
கருமலையகட்டிலுண்புறத்தினுடைநதும
பரப்பற்பிபந்தரகத்து.

(இ-ள்.) துடைப்பமும் துகளோடுங்கூடிய செத்தையம். பவின்பம விதமும், பழய கருங்கலங்கலும் கிழிந்த கட்டிலும் ஆகிய இ மணப்பந்தலின்கீழ் பரப்பா தொழிக வென்பதாம், எ-று. (௩௭)

காட்டுக்களைந்துகலங்கழிஇழில்லத்தை
யாபயங்கொருந்தெளித்துதுதுகாலை
நீர்ச்சாவுகரகநிறையமலரணிந்
தில்லம்பொளியவடுப்பினுட்டிப்பெய்க
நல்லதுமல்வேண்டுவார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உனையும்.

(இ-ள்) நல்லதாகிய செவ்வத்தை அடையவிரும்புவோர் கிறகாலையில் எழுந்து வீட்டிலுள்ள செத்தையைக் களைந்து கரிய கலங்களைக்கழுவி வீட்டின் எவ்விடத்திலும் பசுவின் சாணநீர் தெளித்து நீர்ச்சாலிலும் கரகத்திலும் நிறைவாகமலளைத் தரித்து வீட்டினிடத்தும் பொலியும்படி அடிப்பில் நெருப்பையுண்டாக்குக என்பதாம், எ-று. ஆ-பசு-பி-சாணம். (நகி)

அட்டமியுமேனையவாவும்பதினென்று,

கிரகப்பார்க்குறுகண்ணுமிக்க

நிலத்துளக்குவிண்ணகிர்ப்புவாலாமைபார்ப்பா

நிலங்குநூலோதாதநாள.

(இ-ள்.) அட்டமி நாளும் பின்னும் உவாநாளும் சதாததததததத தாம நுக்கும் அந்நிலங்காக்கும் அரசர்க்கு ஆபத்துக்காலமும் மிகுதியாகிய பூகம்பநாளும் இடி மூழ்கு நாளும் தாம் அசத்தமாயிருக்கின்றநாளும் ஆகிய இந்நாட்களில் வேதியர் வேதம் சூதாத நாட்களென்பதாம், எ-று. உவா என்பது அமாவாசையும் பெளர்ணமி என்னும் இரண்டு பொருளையும் தருகின்றசொல்-பூகம்பம்-பூமி-நடுங்குதல். (நகக)

கல்லியாணந்தேவர்பிதர்விழாவேள்வியென்

றைவகைநாளுமிகழாநடுஞ்செய்க

பெய்கவிருந்திற்குங்கூழ்.

(இ-ள்.) தான் செய்யும் கல்லியாண நாள் தேவர்க்குச் சிறப்புச்செய்யுநாள் பிதர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யுநாள் திருவிழாநாள் யாகஞ்செய்யும்நாள் என்று சொல்லப்பட்ட இல்லைந்துநாளிலும் மறவாமல் கொடையறம் செய்க விருந்தினருக்கும் சோறிடுக என்பதாம், எ-று. (சம)

உடைநடைசொற்சொர்வுவைதவிந்நான்று

கிலைமைக்குங்கல்விக்குமாண்மைக்குந்தத்தம்

குடிமைக்குந்தக்கசெயல்.

(இ-ள்.) உடையும் நடையும் சொற்சொர்வும் ஹைதலும் ஆகிய இரான்கும் தாம் அரசனால் சிறப்புப் பெற்றமைக்கும் தம்கல்விக்கும் தம்ஆண்மைக்கும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கும் தகுதியாகச்செய்கவென்பதாயி, எ-று. (சக)

பழியாரிழியார்பலருள்ளுறங்கா,

ரிசையாதநோந்துகரவாரிசைவின்றி

யில்லாநாயெள்வியிதந்துநாயார்தள்வியுந்

(இ-ள்.) பிறரால் மாறுபடுதவில்லாத கேள்வியையுடையார் தமக்கு இயன்றும் பலர் நடுவிலிருந்து பிறரைப்பிழித்துநாயார் இகழ்ந்துநாயார் பலர் நடுவிலிருந்து துங்கார் தமக்கு இசையாத காரியங்களை பிறர்க்குச் செய்யுலாமென்று உடம்பட்டு செய்யாதொழியார் தகுதியில்லாமல் வறியாளை விடுத்து முறைகடந்து பேசார் என்பதாம், எ-று. (சஉ)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

மின்னொளியும்வீழ்மீனும்வேசையர்க்கோலமுங்
தம்மொளிவேண்டொவர்க்கார்புகற்கிடமவோன்
முன்னொளியும்பின்னொளியுற்று.

(இ-ள்.) தமது விளக்கத்தை விரும்புவோர் மின்னொளியையும் வீழ்
மீனையும் வேசையர்கள் கோலத்தையும் நோக்கமாட்டார் சூரியனுடைய கால
ஒளியையும் மாலை ஒளியையும் அப்பெற்றியாகவே நோக்கமாட்டார் என்ப
தாம், எ-று.

படிநூல்படிவையுடையபடிவையுடைய
வசையுமபுறனுமுரையாரோயென்று
மசையாதவுள்ளத்தவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் தளராத மனத்தினையுடையார் வசக்கச்சொல்
லையும் பயன்படாத சொல்லையும் வாய்க்காவாமல் வேண்டியவற்றைச்சொல்
வும் கொல்லையும் பிறரை பழித்துச்சொல்லுஞ் சொல்லையும் இவைபோன்ற
மற்றைச்சொல்லையும் சொல்லார் என்பதாம், எ-று. (சச)

தெறியொடுகல்லேறுவீளவெளியே
விசுர் கங்க கங்கா க் கல்கைபுடைதோன்ற
வறுப்புச்செருத்தல்லாடின னவையெல்லாம்
பயிற்றூர்நெறிப்பட்டவா.

(இ-ள்.) நன்னெறிப்பட்டவர் தெறித்தலும் கல்லெறிதலும் கணக்கல்
முதலியவற்றைச்செய்தலும் தூரப்போகின்றவனொருவனை அழைத்தலும் ஒரு
வன் செய்வகைசொல் முதலானவற்றைதானும் அவ்வகை இகழ்ந்து (செய்த
காட்டலும்) வேகமுடையனாதலும் ஒளித்தலும் கையோடுகொட்டத்தலும்
பிறர்க்குவுளவிப்படகண்ணிதெல் முதலாயினசெய்து தன் உறுப்பைச்செருத்
தலும் ஆகிய இத்தன்மையவாகிய எல்லாவற்றையும் மிகுதியாகச்செய்யார்
என்பதாம், எ-று. (சஉடு)

முறுவலினி துணைகாணாமனைபாய்
கிடக்கையோடிவ்வைந்துமென்பதலைச்சென்றாக
கூடுனுகிசெய்யுஞ்சிறப்பு.

(இ-ள்.) தம்மிடத்துவந்தவர்க்கு உணவோடுசெய்யவேண்டிய சிறப்பு
களாவன முறுவலோடுகூடின இன்சொல்லும் கால்கமூவாரும் இருக்கமனை
யும் கிடக்கப்பாயும் கிடக்கையோடுகிடக்கும் இடமும் ஆகிய இவ்வவைத்துமே
யாம் என்றுசொல்லவர் பெரியோர்என்பதாம், எ-று. (சஉக)

ஆசார்க்கோவை முன்கூட்டும்-உனாயம்

[illegible]

(இ-ன்.) ஒப்பற்ற அறிவினையுடையார் வெகுண்டபகைமுனையிலும், கள்ளுண்டு களித்தாடுமிடத்திலும் பொதுமக்களிர்சேரியிலும் தம் குணங்களை ஆராய்ந்து தம்மைவிருமபிக்கொண்டார் கோட்பாடுவிட்ட இடத்திலும் பலர்கூடும் நீர்க்களையிலும் செருசேரம் கிற்றைகையையருமபா எனபதாம், எ-று. (சுமௌ)

சுரராஜ்க்குட்டார்

துளிவீழகாஸ்பரப்பியோடார்தெளிவிலாக்

காணந்தமிழரியங்கார், துளியஃகி

391 கன்குரவாறறப்பெருகினுஞ்செய்யாரோ
தொல்வாவிற்றீராததொழில்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

உடம்புநன்றென்றுநாயுநுதார்விளக்க
மடுப்பினுட்டநந்தக்கொள்ளாரதனைப்
படக்காயார்தம்மேற்குறித்து.

(இ-ள்.) பிறரைப்பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருந்ததென்றுசொல்லார்
க்கிணையும் வாயால் ஊதி அவியார் அட்டில் அடுப்பின்கண் நெருப்பு அவியச்
செய்யார் அந்தநெருப்பின்சுடரை தம்மீதுபடம்படி குளிரீங்கக்கருதிக்ஆயார
ன்பதாம், எ-று. (நடுக)

யாதொன்றுமேறார்செருப்புவயின்மறையா
ரான்மவிந்தமத்தவியாநியார் தம்மோடங்
கோராறுசெல்லுமிடது.

(இ-ள்.) கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தமைந்த தமம்
ம்முத்தமேலோர் தம்முடனே ஒரு பிரயாணமாகச்செல்லுமிடத்து யாதொ
றின்மேலும் ஏறிப்போகார் செருப்புத்தரியார், ஒன்றினால் பிறர்தழுமில்
யயில்மறைக்கப்போகார் எனபதாம், எ-று.

வான்முறையான்வந்தநான்மறையாளரை
மேன்முறைப்பாற்றங்குரவரைப்போலொழு
கூன்முறையாளரதுணவு.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானமரபில்வந்த நால்வேதமூர்த்திகளாகியவேதியரை
லாகியமுறைத்தன்மையுடைய தம்குரவரைப்போலக்கொண்டு ஒழுகுதல்
ல்முறையறிந்தவரதுதுணிவாம் என்பதாம் எ-று. வால்-பரிசுத்தம் (நடுக)

கால்வாய்த்தொழுவுசமயமெழுந்திருப்
பாகாரமென்பகுரவர்க்கிவையிவை
சாரத்தாற்சொல்லியுமுன்று.

(இ-ள்.) காலின் கண் தொழுதலும் நன்றென்றசமையத்தின்கண் நீற்ற
ம் அவரைக்கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவை குரவர்
தச்செய்யும் ஆசாரம் என்றுசொல்லுவர் நல்லோர் இவைமூன்றுமே குரவர்க்
ச்சொல்லிய ஆசாரம்பலவற்றுள்ளும் சிறந்துவாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்
டன என்பதாம், எ-று. சாரம்-ஆசாரம். (நடுச)

துறந்தாரைப்பேணலுநாணலுந்காங்குற
முறந்துங்குரவர்முற்சொல்லாமைமுன்றுந்

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) அருந்தவணாப்பாதுகாத்தலும் நானுதலும் தாம் கதறவழறையெரியோர்மூன் மறந்தாயினும்சொல்லாமையும் என இம்மூன்றும், திறப்பதாற்றார் அறிந்த கெறி என்பதாம், எ-று. (இயரு)

பார்ப்பார் தவளோசுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தாரினையார் பசுப்பெண்டினொன் றிவர்கட்
காற்றவழிவிவழிகொழிப்பிணுட்
போற்றியெனப்பெவார்.

(இ-ள்.) பார்ப்பாரும் தவளையும் சுமந்தவரும் பிணிப்பட்டவரும் தம் மின்மூத்தவரும் பின்னோகளும் பசுக்களும் பெண்டிரும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு மிகவும் வழிகொடுத்துவிவழிப்போனவோ தாம் பிறக்கும் பிறப்புகளுள் பிறரால் வணங்குதற்குரியார் என்று சொல்லப்படுவோர் என்பதாம், எ-று. (இயரு)

சான் முண்மகடன் னுடன் பிறந்தாளாயினுஞ்
சான் முண்மகடன் தமித்தாவுறையற்கு வம்புலனாக்
தாங்கும்கரிதாக்கலான.

(இ-ள்.) தாயோடாயினும் மகளோடாயினும் உடன்பிறந்தாளோடாயினும் சான்முண்மகடையாக உறையாதொழி கழம்புலன்களையும் தடுத்தற்கரிதாதலால் என்பதாம், எ-று. உறையாதொழிக ணுறது வசிக்கலாகாது.

கடைவிலக்கிற்காயாநழிவிழமைசெய்யார்
கொடையளிக்கட்பொச்சாவார் கேரலநேர்செய்யார்
ரிடையறுத்துப்போகிப்பிறனொருவற்சேரார்
கடைபோகவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) முன்போலப்பின்னும் கடைபோகவாழ்வோமென்று நினைப்பவர் அரசர்வாயிலத்தையுண்டாடல் கோபித்தகாயார், அரசோடுமிக்க உரிமையை அவர் பொறுக்காதவகையாகச்செய்யார் தமக்கு ஒன்றைக்கொடுக்குமிடத்தும் அவர்தம்மை தலையளிசெய்யுமிடத்தும் தமக்கு அவைபற்றுவென்று இகழார். அரசனாக்கர்க்கு அழகுசெய்துகொள்ளார், அரசரிருந்தசபையின்கண் ணுடறுத்துப்போய்ப்பிறனொருவனைச்சேர்த்திரார் என்பதாம், எ-று. (இயரு)

தமக்குற்றகட்டுரையுந் தம்மிற்பெரியார்
ருரைத்ததற்குற்றவருநாயும்தன்மதிப்
பிறர்க்குற்றகட்டுரையுஞ்சொல்லற்கு சொல்லி
வருங்குற்றவர்க்குவிடும்.

(இ-ள்.) தமக்குப்பொருத்தமான உறுதிச்சொற்களையும் தம்மினும்பெரி
யவராக அரசனால் சிறப்புச்செய்யப்பட்டவர் சொல்லுதற்குப்பொருத்தின சொ
ல்லியசொற்களையும் அதுவேயன்றி பிறர்க்கு உறுதியைத்தருகிற உறுதிச்சொற்
களையும் அரசருக்குச்சொல்லற்க. சொல்லுவாராயின் தமக்குவகி உண்டாகுந்
தற்றமாம் என்பதாம், எ-று. (இ-இக)

பெரியாருவப்பன தாமுவவாழில்லஞ்
சிறியாராகக்கொண்டுபுகாஅ ரறிவறியாப
பிள்ளையேயானுமிழிந்தனாயார் தம்மோ
டனவளாவில்லாவிடத்து.

(இ-ள்.) பெரியோர் விரும்புவனவற்றை தாம் விரும்பாது தம் வீட்டின
கீழ்மக்களை அழைத்துக்கொண்டுபோகார் தம்முடனே கலத்தல் இல்லாத
விடத்து அறிவினை அறியாத பிள்ளையேயாயினும் இழிவாகப்பேசார் என்ப
தாம், எ-று. (கஉ)

முனியார் தனியார் முகத்தெதிரில்லார்
கொமைமடததுககடடங்கருமஞ்சொல்லார்
சிறியவைவாயாமறிதுமென்றார் சிவின்று
காக்கைவெள்ளென் னுமெனார்

(இ-ள்.) அரசன் செய்பவற்றை வெறுத்தமட்டார்
நேர்முகமாய் எதிரில்லார் அரசன் தனியாய் நின்ற இடத்திலே தம்காசியத்
தைச்சொல்லார் இனிமையான பொருள்களை நாங்கள் அனுபவித்து அறிந்
திருக்கின்றோம் என்று அரசர்க்குச்சொல்லார் காகம் வெண்மையாயிருக்கு
மென்று அரசன் சொன்னாலும் அவன் மேல் அன்பில்லாமல் வெறுத்துக்கொள்
ளமட்டார் என்பதாம், எ-று. (கக)

உமிவுமுயர்ந்துழியேறலுயுபாக்கும்
வகையிலுரையும்வளர்ச்சியமைந் கம
புணரார்பெரியாரகத்து.

(இ-ள்.) உமிதலும் உயர்ந்த இடத்தில் ஏறியிருத்தலும் பாக்குத்தின்ன
லும் தருகியற்றுவார்த்தையும் உறங்கதலும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் அரசர்
முன்பு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (கஉ)

இறைவர்முற்செல்வமுந்தல்வியுந்தேசந்
குணனுங்குலமுடையர்கூறார் பகைவுர்போற்
பாரித் துப்பல்காற்பயின்று.

(இ-ள்.) உயர்ந்த குடிப்பிறந்தார்தமக்குத் துன்பஞ்செய்யும் பகைவர்
போலவியிந்து அரசர்க்கெதிரில் தமது செல்வத்தையும் கல்வியையும் தமது
வினையும்கொண்டவராய் புகைபெய்துக்கொண்டிருப்பவராய்

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

பெரியாச்சமையகத்துத்தேவருலத்தம்,
வணங்காரூரவராயுங்கண்டாலுணங்கொடு
நேர்பெரியார்செல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) அரசர் மனையிலும் தேவாலயத்திலும் பெரியோரையாயினும்
பார்த்தால்பணியமாட்டார் தெய்வங்கள் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் அந்த
அரசர்களை ஒத்த அரசர் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் பார்த்தாலும் பணி
யார் என்பதாம், எ-று. அணங்கு என்பது தெய்வம் (கச)

ககையொடுகொட்டா
விவையும்பெரியார்முற்செய்யாரோசெய்யி
னசையா துநிற்கும்பழி.

(இ-ள்.) நகைத்தலோடு கொட்டாவியையும் காரியுமித்தலும் தம்மு
தலும் ஆகிய இவற்றையும் அரசர் முன்பு செய்யமாட்டார் செய்யின் நிலை
பெறும் பழியானது தெய்வத்தைவிட்டுநிலைபெயராதது என்பதாம், எ-று. (கரு)

கின்றக்கானிற்கவடக்கத்தாலென்பது
மிருந்தக்காலேவாமையேகாரிபுருந்தக்கார்
சொல்லிற்சென்கொடுத்துக்கேட்டிடுக
வினாவற்குசொல்லொழிந்தக்கால்.

(இ-ள்.) (நன்மாணக்கர் என்றானும் ஆசிரியர்முன் அடங்கி, ஒருகவேண்டு
தலால் அவர்பாடஞ்சொல்லுதலைநிறுத்தினால் தாமும்நிற்கக்கடவர் அவர்முன்
இருந்தபோது அவர் எழுந்துபோவென்று ஏவுதற்குமுன்னே எழுந்துபோ
கார் அவர்பாட முதலியவற்றைச்சொன்னால்காதுகொடுத்துக்கேட்டிடுக அவர்யா
தொன்றும் சொல்லாவிடின் மறுபடியும் தாமும் வினாவாதிருக்கக்கடவர் என்ப
தாம், எ-று. (கக)

உடுக்கையிகவார்செவ்சொறுண்டார்நகையே
லெடுத்துரையார்நெபண்டிர்மேனோக்கார்செவிச்சொல்லும்
கொள்ளார்பெரிபாரகத்து.

(இ-ள்.) பெரியோரது சபையின் ஆடையைக் களையாடாததென்றி
யார் கையைமேலே தூக்கிப்பேசார் மாதர்களை நோக்கார்ப்புகள் களையியில்த்
செல்லும் சொல்லையும் கேளாக் என்பதாம், எ-று.

வினாந்துரையார்மேன்மேலுரையார்முபரய்யாய
பரந்துரையார்பரந்துரையாரொருங்கெனைத்துஞ்
சில்லெழுத்துனல்லபொருள் நகக்காலத்தார்
சொல்லுகசெவ்வியறிந்து.

(இ-ள்) ஒருவரிடத்து ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது கடுகிப்பேசார் மேன்மேலும் பொய்யான சொற்களை விரைவாகப்பேசார் தாம் சொல்லும் சொற்களை விரிவாகச்சொல்லார் எவ்வாற்றையும் ஒன்றாக சிலஎழுத்துக்களா லேபொருள் விளங்கும்வகை காலத்தோடு சமையத்தையும் அறிந்து பேசுக என்பதாம், எ-று.

தம்மேனிகோக்காரதலைபுள நூரிகைந்நொடியா
மேன்மேனியாயினுநாககாரதலைமகன்
தம்மேனியல்லாற்பிற.

(இ-ள்) நற்குலப்பெண்டிர் தம்மணவருடைய உடம்பின் அழகையன்றி மற்றையாடவரது மேனிஎவ்வளவு அழகுடையனவாயினும் பாரார் தம் உடம்பின் அழகையும் நோக்கார் தலையினாக்கோதார் கைநொடித்தல் முதலியற் றசெய்யார் என்பதாம், எ-று.

பிறரோடுமங்கிரங்கொள்ளாரிறைவனைச்
சாரார்செவ்வயாராசாரிற்பிறிதொன்று
தேர்வார்போன்றிகதிரிந்து.

(இ-ள்) அறிவுடையோர் பிறரோடுகூடிருந்து ஒன்றை உரைவாக உரையார் அரசனைச்சாரநல்லார் அரசன் பிறன்ஒருவனுக்குச்சொல்லும் சொல்ல உமகா துணைக்கேளார் சமீபத்திலிருந்தால் வேறொன்றை ஆராய்வார்போலமுகக் கிரிந்துநிற்க என்பதாம், எ-று.

தன்பத்துட்டுன்புற்றுவாழ்தலுமின்பத்து
ளின்பவகையானொழுகலு—மனபிற்
செறப்பட்டாரில்லம்புகாமையிம்மூன்றுந்
திறப்பட்டார்கண்ணேயுள.

(இ-ள்) தன்பம்அடையுங்காலத்தில் அத்துன்பத்தைபொறுத்துவாழ்த ல் இன்பகாலத்தில் பிறர்க்கு இன்பம்செய்யும்வகையால் இன்புற்றுநடத்தலு அன்பினின்றும் வேறப்பட்டவரதுவீட்டில் புகாமையும் ஆகியஇந்தமூன்றும் 5 நல்வழிப்பட்டவரிடத்தே உள்ளவாள்என்பதாம், எ-று.

கெ ளுகந்துந்தற்குரவர்பேருடையாரில்லத்
துறுமிநெடிதுமிராஅர்பெரியாரை
யென்றுமுறைகொண்டுகூறாபலையையு
நன்கறிவார்கூறாமுறை.

(இ-ள்) நன்மையை அறிவாராயினுந் தாம்வெகுண்டாராயினும் குரவர்பெயரைச்சொல்லார் தம்வீட்டில் தம்மனையான மனவும்காபித்துநெ றேமும்வீட்டில்இராந்நன்களும் தம்மிற்பெரியாரை முறைப்பெயர்கொண்டு முறை
-று.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உணாயும்.

புழைக்கடைப்புக்காராசன்கோட்டியுரினும்
யிவற்றுக்கட்செவ்வியார்நோக்காரேயவவத்
தொழிற்குரியரல்லாதவர்.

(இ-ள்.) அவ்வத்தொழிற்குரியர் அல்லாதவருள் நல்லோர் பிறர்வீட்டில்
புழைக்கடைவியில் வழியாக துழையார் அரசன் கட்டத்தோடுகடிகத்தமு
தலியவற்றால் இன்புருகின்ற இடம் மனவிசோடிருக்குமிடம் என்னும் இவ்வி
டங்களில் பாரார் என்பதாம், எ-று.

வண்ணமகளிரிடத்தொடுதம்மிட
மொள்வியமென்பாரிடங்கொள்ளார்தெள்ளி
மிகக்கிழமையுண்டெனினும்வேண்டாவேபெண்டிர்க்
குவப்பனவேறாய்விடும்.

(இ-ள்.) யாம் அறிவுடையோம் எனத் தம்மைக்கருதுவோர் கோலம்
செய்யும் மகளிருடைய இடத்தொடு சேர்ந்த தம்மிடத்தை நிறந்த இடமாகக்
கொள்ளார், தெளிவுற்று மிகுதியும் உரிமையுண்டாயிருப்பினும் தம்மனைவிய
ரதுமனைவிருப்பம்வேறபடும் என்பதாம், (எ-று.)

நிரல்படச்செல்லார்நிழன்மிதித்துநில்லா
ருரையிடையாய்ந்திரையாநூர்முனிவசெய்யா
ரரசர்படையளவுஞ்சொல்லவாரோயென்றுங்
கடைம்பாகவாழ்துமனபாரா.

(இ-ள்.) எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வோமென்பவர் ஒருவர்பக்க
த்தில் வரிசைப்பட்டுபோகார், ஒருவருடைய நிழலமிதித்துக்கொண்டு நில்லார்,
முன்னே ஆராய்ந்தன்றி பேசும்போது ஆராய்ந்துபேசார், ஊரிலுள்ளவர்கள்
வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்யார், அரசரதுபடையினனவை பகைவருக்குச்
சொல்லார் என்பதாம், எ-று.

அனையுறைபாம்புமரசுகொருப்பு
முழையுறைசியமுமென்றிவைநான்கு
மினையவெளியபயின்மனவுன்றெண்ணி
யிகழினிமூக்கத்தரும்.

(இ-ள்.) பூநிலில்வாழ்கின்ற பாம்பும் அரசனும் நீயும் குகையில்வாழ்கி
ன்றனிலும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கினையும் இனையன என்றும்
எளியன என்றும் பழினைவையென்றும் நினைத்து இசைந்தால் அவைதன்பத்
தைச்செய்வனவாம் என்பதாம், எ-று.

! (எசு)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

அறத்தொடிகல்யாணமாள்வினேகடனா
இறப்பப்பெருநியுத்தண்ணுந்—கிறப்பபட்டார்
மன்னரின்மேம்படச்செய்யற்கசெய்பவேன்
மன்னியசெல்வங்கெடும்.

(இ-ள்.) நெறிப்பட்டவராகிய அறிவுடையோர் செல்வத்தால் மிகவும்
பெருக்கடைந்தாராயினும் அறத்தினையும் கல்யாணத்தினையும் முயற்சியை
யும் வீட்டினையும் அரசரினும் மேற்படச்செய்யாதொழிக செய்வாராயின் தம்
மிடத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்ற செல்வம் அழியும் என்பதாம். எ-று. (என)

உண்டதுகேளார் குரணைமிக்காரைக்
கண்டிழிக்கண்டாமந் திரியர்புலையரையு
முண்டதுகேளார்விடல்.

(இ-ள்.) ஐங்குரவரையும் சான்றோரையும் கண்டபொழுதின் கண் அவ
ரைவழிபட்டு ஒழுக்கவேண்டிய ஒழுக்கத்தில் மாறுபட்டார் அவர் உண்ட உண்
வைக்குறித்து வினாவார்க்கீழ்மக்களையும் உண்ட உணவைக் குறித்து வினா
தொழிக என்பதாம், எ-று. ஐங்குரவர் என்பது இராசா, குரு, தமையன்,
பிதா, மாநா... தாம் என்பது அழகம். (என)

கிடந்தானாக்கால்கழுவார்பூப்பெய்யார்சாந்த
மறந்தானுமெஞ்ஞான மூபுசார்கிடந்தார்

(இ-ள்.) எந்நாளும் அழகிய கட்டிலின்மேல் படுத்திருப்பவரது காலைக்
கழுவார் அவருக்குப்பூசுட்டார் மறந்தாயினும் சந்தனம்பூசார் படுத்திருப்பவ
ர்க்கு அருகில் நிலுவார் என்பதாம், எ-று. (என)

உதவிப்பயனாயாராருண்டிபழியா
ரறத்தொடிகளோற்றநோன்புவியவார்
கிறத்துளிவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை நீனைத்து அவ்வாறு வாழ்வோ
மென்றெண்ணுவோர் தாம் ஒருவருக்குச்செய்த கன்றியின்பயனைச்சொல்லார், த
மக்கு ஒருவரிட உணவை இகழ்ந்துளையார் தாம்செய்த அறத்தையும் நோற்ற
கோன்பினையும் புதழ்த்துளையார் என்பதாம். எ-று. (அம்)

எய்தாதவேண்டுகிரங்காரிழந்ததற்குக்
கைவாராவந்தவிகக்கண்மனமழங்கார்
மெய்யாயகாட்சியவர்.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய அறிவினையுடையார் தமக்குக் கிடைத்தற்கரி
தானவற்றை விரும்பார், தம்மால் இகழப்பட்டவற்றிற்கு வருத்தார், தமக்குப்
பழக்கமில்லாமல் கேள்வியுடையவர்க்கு மனமகவங்கார் என்பதாம், எ-று. ஐ
வாரில் என்பது பழக்கம். (அம்)

கைசட்டிக்கட்டுரையாநாலாலெழுத்திடார்
மெய்சுட்டியில்லையாயுள்ளாரோடொப்புனையார்
கையிற்றாவர்கொடுப்பவிருகதேலா விருகதேலா
ரையில்காட்சியவர்.

(இ-ள்.) சந்தேகமில்லாத அறிவினையுடையோர் பெரியோர்முன் கை வைச்சட்டிக்காட்டிப்பேசார் காலினால்லம்மீரார் கல்விமுதலியவற்றையுடையவரோடு அவைகளையுடையல்லானா மெய்யெனச்சாதித்து ஒப்பிட்டுக்கூறார் பெரியோர் கொடுப்பனவற்றை உட்காந்திருந்துவாங்காரென்பதாம், எ-று. (1)

தன் னுடம்புகார மடைக்கலந் து னுயிர்க்கென்
று னனை த கவை த கபொருளோ டிவைநா ன்கும்
✓பொ ன ன்னை பம்பாற்போ றறிக்கா த கயக்கவய்யாக்கா
ல னெற்ற ன் (மூலந்தரும்).

(இ-ள்.) தன்உடலும் மனைவியும் தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவ னைத்தபொருளும் தன்உயிர்க்கு உதவியாமென்று நனைத்துச்சேர்த்துவைத்த பொருளும் ஆகிய இரத்தநான்கினையும் பொன்னைப்போல ஒருவனாக தவதாமுகக டுடன் அவ்வாறு ஒருகாதவிடத்து அப்போதே மிகுந்ததுண்பத்தைத்தரும் என் பதாம், எ-று.

நந்தெறும்புனாக்கணம் புட்காக்கையென்றிவைபோற்
றங்கருமநல்லகடைப்பிடிந் துஅதங்கரும
மப்பெற்றியாகமுயல்பவர்க்காசார
மெப்பெற்றியானும்படும்.

(இ-ள்.) ஆக்கமுள்ள எந்நம்பும் புனாக்கணமுற்றவையு முகாக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செயல்பேரில் கல்லனவாகிய தமதுகருமங்களைச் சோரமுற் கொண்டு அத்தன்னுமயாக முயல்பவர்களுக்கு இவ்வாழ்கையின் ஒழுக்கம் எவ்வகையாலும் சிறப்படையும் என்பதாம், எ-று. (அஅ)

நீம்பானது கிடைக்காதகாலத்தில் உதவுப்படி கிடைக்கின்ற காலத்தில் ணவைச்சேகரித்துக்கொள்ளும் தூக்கணம் பறவையானது குளிர் காற்று முதலியவற்றில் நின்றும் தன்னைக்காக்கும்படி கூடுகட்டிக்கொள்ளும் காக்கை ணது தன்னினத்தை அழைத்து அவைகளோடுகூடித் தனக்குகிடைத்த உண ண உண்ணும் இவ்வாறாக இவற்றின் செய்கையை அதுசரிப்பவர்க்கு இவ் வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் சித்தியாகும் என்பதாம், எ-று.

தொழுதா னுமவாய்ப்படைக்கா னுமஃதன் றிப்
பெரியார்முன் பாதுமுரையார்வழியவர்
கண்ணுளே நோக்கியுரை.

(இ-ன்.) பெரியார்முன் யாதொன்றைச் சொல்லவேண்டின் வணங்கிநின்றாயினும் வாப்பொத்திரின்றாயினும் அவ்வாறுநின்றன்றி வேறுவகையாகப் பேசார் ஆதலால் நீஅவர்முன் பேசவேண்டிய நெறியை மனத்தில் ஆராய்ந்து பேசவாயாக என்பதாம், ஏ-று.

(அக)

சூதர்கழகம்ரவமருக்களம்
பேதையர்களல்லார்புகா அபுகுபவே
லேதம்பலவுந்தரும.

(இ-ன்.) சூதாடுமிடத்தும் ஆரவாரம் நீங்காதிடத்தும் அறிவிவிகளல்லாதார் போகார் போவாராயின் பலதுன்பங்களும் உண்டாகும் என்பதாம், ஏ-று.

(கஉ)

உரற்களத்துட்டி லுமபெண்டிர்கண்மேலு
நடுககற்றகாட்சிடாநேக்காநாடுதகிசையா
ரில்லமபுகா அாவிடல.

(இ-ன்.) சோவற்ற அறிவினையுடையவர் அரவாரம்செய்யாநி தகர் மடைப்பள்ளியிலும் பெண்கள்வசிக்குமிடத்தும் பாராட்டி அரவாரம் பிறர்வீட்டினுள்ளே பிரவேசியார் ஆதலால் நீயிவற்றையிடுவதுன்பதாம், (ஏ-று.)

(கக)

அறியாததேயத்தானதுலுமுத்தா
னினாயரினாயிரிமுத்தானஞ்சினுணையா
னரசர்தொழிறவேவததான்மணாளனொ
றொன்பதினமாகண்டருரைக்குங்காவாறறு
மாசாரமலிபெற்றாரா.

(இ-ன்.) அறியாததேசத்தையுடையவன் வறியன் மூத்தோன் கிறுவன் உயிரிழந்தவன் பயத்தோன் போசனப்பிரியன் அரசர்தொழில்நலனையதவன் மண்மகன் என்னும்பெயர்வொன்பதும் ஆசாரம்பெயர்வாவார் என்பதாம், ஏ-று.

அறியாததேயத்தான் என்றது புண்ணியியென்றெடுக்கப்பட்ட ஆரியவர்த் தமொழித்தபிறநாட்டானையோம் தூரியவர்த்தம் என்பது வடக்கே இமையு மலையையும் தெற்கே பொதுகைமலையையும் மேற்கே மேற்கடலையும் கிழக்கே கீழ்க்கடலையும் எல்லையாகவுடையதேயங்களாம் இத்தஆரியவர்த்தமொழித்ததே சத்தாருடைய ஆசாரங்கள் சதாசாரமாகக்கொள்ளப்படாமையால் அறியாததேயத்தானும் கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது என்றபடிவறுமை ஆசாரமிழக்க

செய்யும் ஆதலால் ஆதலனும், சிழுவர்களும் சிறுவர்களும் ஆசாரத்தை அதுஷ்டிக்கும் வலியிலராகையால் மூத்தானும் இளையானும் உயிரிங்கியபின் உடல் ஆசாரமகலியவம்மை அறியாததலால் உயிரிழந்த சரீரத்தானும், பயந்தவன் ஆசாரத்தைக்கைக்கொள்ளான் ஆதலால் அவனும் உணவையே பெரிதாகரினைப் பவன் பசிபொருள் ஆதலால் உண்பானும், அரசர்கள் தொழிலைச்செய்யமேற் கொண்டவர்கள் அத்தொழிலின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஆசாரம் தவரக்கடும் ஆதலால் அவர்களும் மணமகன் கலியாணக்களிப்பால் ஆசாரநிர்ப்பந்தத்தைக்கவனியான் ஆதலால் அவனும் ஆகிய ஒன்பதின்மரும் ஆசாரம்நீங்கப்பட்டவனென்று சொல்லப்பட்டார். என்பதாம்.

தேவரவழிபாடுதிக்கனவாலாமை
புண்டதுகான்நல்மயிர்களைத் துணைபொழுது
நவகுதுயிலேழுணவியிச்சுக்கிழமக்கள்
மெய்யுறிலேனைநீரைந்து
மையுறநாடுகநீர்.

(இ-ள்.) தேவாலயங்களுக்குச் செல்லல் தீங்கைத்தருவனவாகிய சொர்ப்பனம் அசுத்தசம்பந்தம், உண்ட அன்னத்தை வாங்கி பண்ணுதல் சென்னஞ்செய்துகொள்ளல் அன்னம் உண்ணும் காலம் நீத்திசைசெய்தல் மலை வியோடு சங்கம்பண்ணுதல் புலயர்கள் சரீரசம்பந்தம் ஆகிய இப்பத்துவிதத்தும் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லாது நிராடக்கடவர் என்பதாம், எ-று. 'வாலாமை என்பது அசுத்தம்.'

சரஸ்வதி அம்பிகைபஞ்சரதநாம

இஃது

பழகாபுரி

மார்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரால்

இயற்றியது:

சீர்கொண்டசெம்பொற்சிலம்பிசைதும்புனதுதேதனவனசபாத
தெரிசனமெனக்கனுதினங்கொடுத்தெண்ணியவைசித்தியாம்படிமுடித்துக்
கார்கொண்டகனபருவகாலமுகிப்போலமுந்நர்கவிதைமழைதடைபடாமற்
கனிவினொடுபொழியவென்வாக்கினிற்றுகடிவந்துகருணைபுரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்டேவபரிபாலனகுணைப்பாகரானந்தவடிவே
பலதேவகணவினுதபடிசுரத்ரபரணபரிமளவினோதவமுதே
கார்கொண்டவடியர்மனநடனமயிலேபிரமனாவீற்றிருந்தருயிலே
காதசுட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வாணியே.

அண்ணல்கருணாகடாகுமெளியேற்கோரணுத்துணைகிடைத்திருத்தும்
அதுகொண்டிணைப்பாடியானந்தமடையாமலந்தோவயர்ந்துவீணை
சண்ணையொன்றியாதசருவசங்கடலோபசண்டானனாத்துதித்துச்
சரசமதுர்ப்பந்தங்களையிறைத்துத்தரித்திரத்துழல்வதழகோ
வெண்ணையிங்கிப்படியிடர்க்கடல்புகுத்திடாநீடேற்றியருளல்வேண்டும்
இனிநீபராமுகஞ்செய்யத்தகாதுபுகவியெனக்குன்னையன்றி
உன்னயந்தருதவளகளினமண்டபகனகவரத்தனமயபூஷணீ
காதசுட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வாணியே.

சம்பந்தரப்பர்கந்தாரருணகிரியார்சுழைக்குகந்தேரேதவர்
சாதமாணிக்கவாசகர்சிலப்பிரகாசர்சார்ந்தசிலஞானமூர்த்தி
கும்பந்தமிக்கமுச்சங்ககன்னாவலர்குலாவுபொய்யாமொழிமுதற்
கோதிலாவாணர்கனோலொருநின்னருன்சிறிதுகடியுன்னோவுயர்ந்தார்
வெம்பந்தபவரதிதலீடுன்றனாவதுகெடுன்றினிலெய்துமோ
மெய்யானதெய்வவியாதலாவெனையித்தவெனையீடேற்றல்வேண்டும்
சம்பந்தமுனிவர்மனநிபமெய்வலகுகங்குபேரின்பவாழ்வே
காதசுட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வாணியே

சரஸ்வதி அம்பிகை பஞ்சரத்தினம்.

விவீமகலி தண்டுகட்டுவோப்பட்டுமூர்த்தி

சமேகஞ்சொற்கணிந்தவொட்டக்கூத்தனென்
தமிழர்னைவருமுனைப்போற்றியல்லவோமகிமைபெற்றார்

தமிழையெனயுந்தொண்டுகொண்டொத்தருளவிதுசமையமம்மே
ளாளியோடிதுதறவாளுறையுக்கெண்டைவாலிளொடொளிப்ப
மான்பிணைவனந்தோறுமறைப்பொலிந்துசெவ்வரிபடருநயனதருண்
நாளிலோர்நாருமறவாதுதொழுவாரிதயாளினமேவியவன்னமே
நாதசட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வாணியே.

அகலிருளறப்பெற்றரும்பொருளினத்தையுமிந் துனந்திதுதிதென்
றனுதினமதித்துநித்யாநித்யசாதனமெத்துவீடடைவதற்குத்
திருமுனதுகட்கருணைசிறிதேதனுமின்றியெத்தேவராலுங்கூடுமோ
திறமாகவென்வாக்கினிற்குடியிருந்துபலசித்தியுந்தத்துகாப்பாய்
சுகலிமலசிற்பரஞ்சோதியேபேரின்பசுத்தசைதன்யவாழ்வே
சுமுகசந்திரோதயசுலட்சணசுமங்கலசுசிலசுந்திரசொருப
புருவகற்பூரகுங்குமபஃரன்னயபயோதரரன்னமே
தசட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வாணியே

சரஸ்வதி அம்பிகை பஞ்சரத்தினம்,

முற்றிற்று.

இப்புத்தகம், சாலியவாகன சகாப்தம் துஆஉக கலியுகாப்தம் பூண பூத
மேல் செவ்வான்ற விசாரிஞ் சுவணிமீ உளவ சோமவாரம் சவ்வி. கௌ
ழிகை அனுசம் ஓடுசுறறு நாழிகை திவி எவ-க்குமேல் அமிர்தகெடிகை இக்
பயோக சுபதினத்தில சூரியவஸ்தையம் சிம்மலக்கினத்தில தஞ்சை மீ
ருஷணவிலாச அச்சியந்திரசாலியிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதற்குமுன் அச்சிட்டபுத்தகங்களாவன.

விவியாடற்புராணம்
சுப்பரங்கிரிப்புராணம்
சு-பெ-மூலமும் உரையும்

முதுமொழிக்காஞ்சி மூலமும் உரையும்
மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
திருவிவியாடற்போற்றிக்கவிவெண்பா.

	க	இ	என்பது	என்பதும்.
	எ	உயிடு	பிணியால்துன்பம்	பிணியால் துன்
	அ	உயக	கரல்	கால்.
	க	யக	ஒழுக்கத்தில்	ஒழுக்கத்தில்.
கா.	க	உயக	தோன்ற	தோன்ற.
கனி.	ய	க	வகை வினாழம்	வகைவினாழம்.
பாட்டு	யக	உயஎ	பழய	பழைய.
பலகே	யக	க	விரும்புகோர்	விரும்புகோர்.
கார்	யக	க	விரும்புகோர்	விரும்புகோர்.
கா.	யக	க	விரும்புகோர்	விரும்புகோர்.
க	யக	யக	காட்டில்	காட்டில்.
	யக	உயடு	உளரில்லாத	உளரில்லாத.
	யக	உயக	பழய	பழைய.
	யக	கயக	பொயின்றோன்ற	பொயின்றோன்
	உய	உயஅ	செய்வில்	செய்வில்.
	உயக	யஅ	காதினாக்	காதினாக்.
	யக	கயக	விட்டில்	விட்டில்.
	உயக	க	புறையருக்கு	புறையருக்கு.
	யக	யக	காட்டில்விட்டிடுவாய்	காட்டில்விட்டிடுவாய்.